

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 16C/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020203256
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pristášová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2023:0020203256.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňou Mgr. Danielou Pristášovou, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. X, D., zastúpená: JUDr. Ľuboš Kizivat, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie Sama Chalupku 16C, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: C. D., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o, so sídlom Štefánikova 8, Michalovce, o zaplatenie 1.100,- € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 100 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 100 € od 28.3.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Dňa 20.7.2020 bola na súd doručená žaloba v ktorej žalobkyňa žiada o zaplatenie sumy 1.100,- € s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že žila so žalovaným v družskom vzťahu a v tom čase 12.6.2017 ich spoločnému maloletému synovi založila vkladnú knižku vo VÚB a.s., IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX od zriadenia tejto vkladnej knižky na ňu vkladala svoje výlučné finančné prostriedky. Postupne vložila na túto vkladnú knižku niekoľkými vkladmi svoje výlučné finančné prostriedky v sume spolu 1.100,- €, ktoré však žalovaný dňa 4.9.2019 bez jej súhlasu z tejto vkladnej knižky vybral. Všetky vklady pritom robila výlučne ona. Ani jeden vklad nevykonal žalovaný a keďže ide o jej výlučné vlastníctvo žiada, aby žalovaný jej vydal tieto finančné prostriedky. Výzvou zo dňa 16.3.2020 pritom žalovaného vyzvala, aby uvedenú sumu 1.100,- € vrátil do 27.3.2020, čo však neurobil.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že s touto nesúhlasí, nakoľko vkladná knižka bola založená na meno maloletého C. D., nar. XX.X.XXXX a to s účelom sporenia pre maloletého. Aj keď oficiálne vkladala na túto vkladnú knižku peniaze žalobkyňa, nešlo o jej výlučne finančné prostriedky, ale o ich spoločné peňažné prostriedky, keďže žili vtedy v spoločnej domácnosti a spolu hospodárili. Poukázal tiež na to, že v tom čase žalobkyňa poberala iba rodičovský príspevok a on bol zamestnaný a okrem tejto vkladnej knižky založili ešte spolu ďalšie vkladné knižky, pre ostatné tri deti žalobkyne, kde žalovaný vkladal peniaze a to každému po 100,- €. Žalovaný uviedol, že peniaze v sume 1.100,- €, ktoré vybral z vkladnej knižky, a ktorých sa žalobkyňa domáha, patria ich maloletému synovi a on ich nepoužil na svoju osobnú spotrebu, ale spravuje ich a má ich u seba s tým, že nemá problém, kedykoľvek ich vložiť na novo vytvorenú vkladnú knižku pre maloletého.

3. Súd vykonal dokazovanie a bol zistený tento skutkový stav.

4. Zo zmluvy o vkladnej knižke detského sporenia bolo zistené, že ju uzavreli zakladateľ B. C. pre majiteľa účtu dieťa C. D. dňa 12.6.2017. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú s tým, že sa otvára na meno dieťaťa a zakladateľ účtu záväzne vyhlasuje, že prostriedky, s ktorými bude realizovať jednotlivé obchody, s hodnotou presahujúcou 15.000,- € na tomto účte, sú jeho vlastníctvom alebo vlastníctvom dieťaťa.

5. Z výpisu z účtu G. A. pre danú vkladnú knižku bolo zistené, že dňa 12.6.2017 tam bola vložená suma 875,- €. Vložila ju B. C.. Dňa 13.12.2017 bola vložená na uvedenú vkladnú knižku suma 100,- €, tiež B. C. a dňa 29.12.2017 bola vložená suma 25,- €, tiež B. C.. Dňa 7.3.2018 bola vložená ďalšia suma 110,- € B. C.. Z výpisu zo dňa 4.9.2019 bolo zistené, že sumu 1.100,- € z predmetnej vkladnej knižky vybral v hotovosti z účtu C. D..

6. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že peniaze, ktoré vkladala pre syna na vkladnú knižku boli jej vlastné. Boli od jej rodičov, keďže v tom čase, kedy ich vkladala bola na materskej dovolenke. Uviedla, že rodičia ju finančne podporovali a pracovať začala, keď mal syn rok a sedem mesiacov. V čase, keď vkladala peniaze, bol žalovaný zamestnaný v Alze, a peniaze, ktoré zarobil dával do bývania a výživné pre prvého syna. Tiež splácal v tom čase hypotéku, preto peniaze, ktoré ona vkladala, neboli od žalovaného. Uviedla, že so žalovaným žili ako druh a družka a založila túto vkladnú knižku na meno maloletého, ak by pre neho potrebovala peniaze a bola to rezerva pre ňu do budúcnosti. Vo výpovedi tiež uviedla, že v čase, keď žalovaný peniaze z vkladnej knižky vybral už nežili ako druh a družka. Tieto peniaze jej nedal, ani časť z nich, pričom ona po celý čas trvania vkladnej knižky, žiadne peniaze z nej nevyberala, iba tam peniaze vkladala. Uviedla, že je pravdou, že vkladné knižky boli zriadené aj pre ostatné deti, že teda majú vkladné knižky, ale tie nesúvisia s vkladnou knižkou pre maloletého C.. Uviedla, že potom, ako žalovaný vybral peniaze z vkladnej knižky, tak jej oznámil, že je ochotný vytvoriť novú vkladnú knižku, ale doposiaľ nevie, na čo boli peniaze použité.

7. Žalovaný vo výpovedi uviedol, že peniaze na vkladnej knižke pre maloletého boli jeho peniazmi a preto ich vybral. Uviedol, že ich dostal do daru od svojich rodičov, brata a sestry. Vypovedal tiež, že žalobkyňa prišla k nemu bývať s jej tromi deťmi a tvrdila mu, že jej otec ju vyhnal z domu, že je tam bitá a týraná, preto sa začal starať o ňu aj o deti. V tom čase, keď sa im narodil maloletý Zdenek, tak jeho matka, otec aj sestra mu dali po 500,- € Zdenkovi do krstu a tieto peniaze mu zobrala žalobkyňa, keď od neho odišla. On sa musel o dieťa starať sám a uviedol, že žalobkyňa holduje alkoholu a peniaze potrebuje na alkohol. Vyjadril sa, že peniaze, ktoré vybral z vkladnej knižky 1.100,- € má doposiaľ, nikde ich nepoužil a sú pre syna. Vyjadril sa, že aj ostatným deťom žalobkyne dal na vkladné knižky po 250,- € a uviedol, že tvrdenie žalobkyne o tom, že peniaze, ktoré vkladala na vkladnú knižku maloletého C. sú nepravdivé. Prvý vklad 875,- € uviedol, že bol dar od jeho príbuzných a dal ich žalobkyňi, aby ich vložila na knižku, preto s ňou išiel do VÚB, kde mala žalobkyňa otvorený vlastný účet a preto bola tam otvorená aj vkladná knižka pre maloletého C.. V tom čase mal maloletý asi štyri mesiace a žalovaný dal žalobkyňi peniaze, aby ich vložila na vkladnú knižku pre maloletého. Potom jej dával aj peniaze od jeho rodičov, brata a sestry, ktoré dali pre maloletého. Peniaze boli vkladané podľa žalovaného za účelom, aby keď maloletý bude mať osemnásť rokov, aby mal peniaze.

8. Právny zástupca žalovaného vo výpovedi poukázal na to, že vkladná knižka bola vedená na meno maloletého C., ktorý je majiteľom tejto vkladnej knižky a teda žalobkyňa, nie je vlastníčkou týchto peňažných prostriedkov, ktorých vydania sa domáha. Zo strany žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu výberom týchto finančných prostriedkov, keďže peňažné prostriedky patria maloletému a môžu ich spravovať obidvaja rodičia. Žalobkyňa sa môže domáhať iba nároku v zmysle § 35 Zákona o rodine, ktorý upravuje rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov, pokiaľ sa nedohodnú v podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv, preto žiadal, aby súd žalobu zamietol.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol rozsudkom sp. 16C/52/2020-5 zo dňa 23.9.2022, a to tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyňi aj nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní. Na základe podaného odvolania zo strany žalovaného Krajský súd v Košiciach vo svojom uznesení sp. zn. 6Co/10/2023 zo dňa 15.5.2023, zrušil rozsudok OS Michalovce č. k. 16C/52/2020-50 zo dňa 23.9.2022 a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho uznesenia Krajský súd v Košiciach vyslovil právny záver, že žalobkyňou tvrdení účel vytvárania rezervy vkladáním finančných prostriedkov na vkladnú knižku detského sporenia je spochybnený, vzhľadom na tú skutočnosť, že hoci zakladateľkou detského sporenia bola žalobkyňa, žalovaný mal tiež dispozičné právo k tejto vkladnej knižke. Ak žalobkyňa vkladala na detskú vkladnú

knižku výlučne svoje finančné prostriedky a tieto tam ukladala za účelom vytvorenia si rezervy do budúcnosti, je potrebné objasniť, z akého dôvodu umožnila disponovať touto vkladnou knižkou aj žalovanému, ak navyiac na túto vkladnú knižku neboli vkladané ani jeho finančné prostriedky a ani spoločné finančné prostriedky. Aj keď doposiaľ vykonaným dokazovaním žalovaný nepreukázal, že na vkladnú knižku boli vkladané jeho finančné prostriedky, alebo spoločné finančné prostriedky jeho a žalobkyne, nevylučuje to možné vlastníctvo finančných prostriedkov maloletého. Preto úlohou prvého stupňa v ďalšom konaní bude na základe doposiaľ vykonaného dokazovania, prípadne aj doplneného dokazovania po vrátení veci, najmä dôsledným výsluchom sporových strán zistiť, aká bola ich vôľa v súvislosti so založením zmluvy o vkladnej knižke detského sporenia v prospech maloletého dieťaťa a následným vkladáním finančných prostriedkov na tento účet. Záver súdu, že ide o finančné prostriedky žalobkyne na tomto účte bude správne iba v tom prípade, že vykonaným dokazovaním nebude preukázané darovanie týchto finančných prostriedkov maloletému dieťaťu. Pochybnosti o žalobkyňou tvrdenom účele vkladania finančných prostriedkov na účet maloletého za účelom zabezpečenia si vlastnej rezervy, vznikajú práve z toho dôvodu, že obvykle zmluva o vkladnej knižke detského sporenia sa zakladá za účelom sporenia v prospech maloletého dieťaťa, teda finančné prostriedky na takýchto detských vkladných knižkách s pravidla sú vlastníctvom dieťaťa. Takýto účel založenia vkladnej knižky pritom tvrdil aj žalovaný a s týmto jeho tvrdením sa v kontexte ostatných vykonaných dôkazov súd žiadnym spôsobom nevyporiadal. Žalobkyňa pri svojom výsluchu nezrejmla tú skutočnosť prečo za účelom vytvárania si finančnej rezervy do budúcnosti založila vkladnú knižku v prospech maloletého dieťaťa a nevkladala tieto finančné prostriedky na svoj existujúci účet, alebo si nezaložila účet na svoje meno. Ak totiž nechcela darovať finančné prostriedky maloletému dieťaťu, nie je zřejmé, prečo ich vkladala na vkladnú knižku, ktorej majiteľom bolo maloleté dieťa

10. Po vrátení veci súd doplnil dokazovanie a znovu vypočul strany sporu.

11. Žalobkyňa vo svojej dopĺňajúcej výpovedi uviedla, že peniaze, ktoré vložila na vkladnú knižku na meno maloletého dieťaťa, boli jej finančnými prostriedkami a nedarovala ich maloletému synovi. To, že založila vkladnú knižku na meno maloletého bolo preto, že keď bola v banke, tak sa informovala a bolo jej poradené, že práve vkladná knižka na maloleté dieťa je bez vstupného poplatku a bez mesačných poplatkov pri akomkoľvek výbere. Preto sa jej zdalo vhodné mať vkladnú knižku na meno maloletého dieťaťa a nie na jej meno. Pokiaľ ide o dispozičné právo, ktoré dala k tejto vkladnej knižke žalovanému, tak to bolo z toho dôvodu, že v tom čase spolu žili a dôverovala mu, a keďže sa starala o deti, v prípade, že by jej bolo potrebné niečo vybrať, nejaké finančné prostriedky, niečo zaplatiť alebo kúpiť a nemohla by peniaze z vkladnej knižky vybrať ona, tak bolo pre ňu tiež výhodné, že ich mohol vybrať pre tieto potreby žalovaný. Vypovedala, že účelom založenia vkladnej knižky bolo vytvorenie rezervy pre prípad, že by potrebovala peniaze na nejakú platbu, alebo na kúpu niečoho, a to nie výslovne pre maloleté dieťa, ale všeobecne pre jej potreby. Uviedla, že aj pre ďalšie svoje tri deti mala založené vkladné knižky, tiež boli na ich meno, a tiež peniaze, ktoré tam vkladala boli pre jej potreby, ak by potrebovala niečo kúpiť, alebo zaplatiť a všetky vkladné knižky už zrušila a peniaze, ktoré z nich vybrala ostali jej, ako jej vlastné. Ďalej uviedla vo výpovedi, že keď sa so žalovaným rozišli, vkladnú knižku na meno ich spoločného maloletého dieťaťa jej žalovaný nevrátil preto, lebo si tieto peniaze chcel privlastniť, a až keď zistila, že tie peniaze z vkladnej knižky vybral, tak sa dožadovala ich vrátenia.

12. Žalovaný vo svojej dopĺňajúcej výpovedi uviedol, že to, čo uvádza žalobkyňa sa nezakladá na pravde, nakoľko jej na krstiny dali rodičia 1 500 €, ktoré si vzala, keď odišla zo spoločnej domácnosti. Vkladné knižky a peniaze, ktorými disponovali mal on vo svojej skrini, o čom žalobkyňa vedela. Jej tri deti keď k nemu prišla bývať, vkladné knižky nemali, avšak keďže on chodil do práce a žalobkyňa bola na materskej, peňazí veľa nemali, preto maloletému C. darovali peniaze jeho brat, jeho sestra a matka a tie boli vložené na vkladnú knižku maloletého, ktorú boli založiť so žalobkyňou spolu. Boli vytvorené vkladné knižky v tom čase aj pre ďalšie tri deti žalobkyne a boli všetky založené za účelom, aby mali deti peniaze, keď ich budú potrebovať. V banke sa nepýtali, či chce alebo nechce dispozičné právo, lebo peniaze boli jeho a patrili maloletému C., keďže mu boli darované, a preto mal dispozičné právo k týmto peniazom. Uviedol tiež, že žalobkyňa nechcela žiadne vkladné knižky zakladať, avšak on trval na tom, aby tieto vkladné knižky založili.

13. Po vykonaní dokazovania súd vec právne posúdil takto:

14. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka 1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Bolo v konaní preukázané, že žalobkyňa dňa 12.6.2017 zriadila vkladnú knižku na detské sporenie vo VÚB a.s., pod číslom F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a na túto preukázateľne vložila postupne sumy, a to : vo výške 875 € dňa 12.6.2017, sumu 100 € dňa 13.12.2017, sumu 25 € dňa 29.12.2017, dňa 7.3.2018 sumu 110 €, čiže spolu vložila na túto vkladnú knižku sumu 1 100 €. Preukázané bolo aj to, že celú sumu 1 100 € dňa 4.9.2019 vybral žalovaný, bez vedomia žalobkyne a napriek písomnej výzve zo dňa 27.3.2020, žalobkyni túto sumu doposiaľ nevrátil. Žalovaný v konaní tvrdil, že peniaze, ktoré vkladala žalobkyňa na vkladnú knižku neboli jej peniazmi, ale boli to peniaze, ktoré jej dal on, keďže s ňou v tom čase žil ako druh v spoločnej domácnosti a išlo o spoločné finančné prostriedky pre maloletého syna C., ktoré na vkladnú knižku žalobkyňa vložila. V doplnenej výpovedi poukázal žalovaný na to, že tieto peniaze boli darom pre maloletého C. od jeho príbuzných, avšak toto tvrdenie v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. Z predložených dokladov z VÚB a.s. vyplýva, že finančné prostriedky na vkladnú knižku vkladala žalobkyňa, keďže pod každým vkladom je uvedené jej meno a nie meno žalovaného. Vzhľadom na to, že žalobkyňa a žalovaný neboli manželmi, nemohlo ísť o ich spoločné peniaze, ktoré vkladali na túto vkladnú knižku a žalovaný nepreukázal, že išlo o jeho finančné prostriedky. Žalobkyňa uviedla, že svoje finančné prostriedky vkladala na predmetnú vkladnú knižku vystavenú na meno maloletého dieťaťa a nie na svoje meno z toho dôvodu, že jej bolo v banke poradené, že pri takejto vkladnej knižke netreba platiť vstupný poplatok a ani v prípade výberu sa neplatia poplatky. Preto sa jej zdalo vhodné založiť vkladnú knižku nie na svoje meno, ale na meno dieťaťa, a to za účelom, aby si mohla kedykoľvek peniaze, ktoré tam vkladá vybrať v prípade, že bude niečo potrebovať kúpiť alebo niečo zaplatiť, a to nielen pre maloletého syna, ale na akékoľvek účely. Vo výpovedi tiež uviedla, že peniaze, ktoré vkladala na vkladnú knižku z jej strany neboli darom pre maloleté dieťa, ale považovala ich za svoju rezervu v prípade, že by nemala peniaze na svoje potreby, a tak by mohla tieto peniaze vybrať. Uviedla, že z dôvodu, že žila v tom čase v spoločnej domácnosti so žalovaným mal aj on k týmto peniazom na vkladnej knižke dispozičné právo, keďže mu v tom čase dôverovala a v prípade, že by potrebovala peniaze a nemohla by ich práve vybrať, keďže mala v starostlivosti nielen maloletého, ale aj ďalšie tri deti, tak by ich mohol vybrať v takom prípade žalovaný. Súd vzhľadom na takto preukázaný skutkový stav dospel k záveru, že peniaze, ktoré vkladala žalobkyňa na predmetnú vkladnú knižku neboli darom pre maloletého syna, boli jej finančnými prostriedkami. Vkladnú knižku na meno dieťaťa a nie na svoje meno založila žalobkyňa z dôvodu výhodnosti, keďže predmetná vkladná knižka nemala žiadne poplatky. V samotnej vkladnej knižke je uvedené, že peniaze, ktoré sú vkladané na túto vkladnú knižku sú buď vlastníctvom zakladateľa, alebo vlastníctvom dieťaťa. Z uvedeného je zrejmé, že to, že táto vkladná knižka je na meno maloletého dieťaťa neznamena zároveň, že peniaze tam vkladnané sú aj vlastníctvom dieťaťa, keďže môžu byť aj vo vlastníctve tej osoby, ktorá vkladnú knižku založila. V konaní nebolo preukázané, že peniaze, ktoré boli vkladané na predmetnú vkladnú knižku zo strany žalobkyne sú darom pre maloleté dieťa, a preto súd žalobe vyhovel a v zmysle vyššie citovaného § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 100 €, keďže ide o peniaze, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne a žalovaný ich vybral z vkladnej knižky bez právneho dôvodu a doposiaľ jej ich nevrátil.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nar. vlády č. 87/95 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Žalobkyňa si v konaní uplatnila aj nárok na úroky z omeškania, a to od 28.3.2020 vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 1 100 € až do zaplatenia. V zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar.

vlády č. 87/95 Z.z., súd žalobkyni priznal zákonné úroky z omeškania z dlžnej sumy, a to tak ako žiadala od 28.3.2020 do zaplatenia, 5 % ročne, keďže žalovaného vyzvala na plnenie uvedenej sumy, a to dňa 16.3.2020, pričom ani v lehote, v ktorej mal v zmysle tejto výzvy žalovaný plniť, teda do 27.3.2020, uvedenú sumu žalobkyni nevrátil. Vzhľadom na uvedené od 28.3.2020 je žalovaný v omeškaní a od uvedeného dňa patria žalobkyni zákonné úroky z omeškania.

20. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP a súd úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Michalovce) na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.